

σας, να προφυλάττεσθε ἀπὸ πᾶν εἶδος καταχρήσεως, να προλαμβάνετε τὸ λαθρεμπόριον, να λαμβάνετε τὰ δικαιώματα κατὰ τὰς διατάξεις, να κρατῆτε τὰ κατάστιχα, βιβλία καὶ λογαριασμοὺς καθαῖα, να ἐμβάζετε τὰ συναζόμενα χρήματα κατὰ μῆνα ἐν τῇ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῇ διὰ μέσου ὑψίστου ἐδωρισθέντε, να στέλλετε πρὸς αὐτὴν κατ' ἐνδειαν διὰ τοῦ Ταχυδρομείου τοὺς λογαριασμοὺς σας κατὰ μῆνα, σημειοῦντες διακεκριμένως πόσα συνάγετε ἀπὸ εἰσόδων καὶ τελώνων, καὶ ἐνσυντόμῳ ἢ πράττετε κατὰ τὰς δοθείσας ὑμῖν ὁδηγίας. Ἀπὸ καθήκοντος εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ὑπηρεσίας ταύτης τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ἐνοικίασις τῶν ἰσθίων προσόδων. Ἀνακαλοῦσα λοιπὸν ὑμᾶς ἅπας τὰ καθήκοντά σας, ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐλπίζει, τι θελετε προθυμοποιηθῆ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἐμυλλώμενοι ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 23 Μαΐου 1829.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΙΟΣ
Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.

Γενικαὶ Διατάξεις.

- Ἀρθ. 1. Εἰς τὰ ἐγκληματικά εἶναι διπλῆ ἀγωγή, Δικαστικὴ καὶ Πολιτικὴ.
- Ἡ Δημοσιὰ ἀγωγή κινεῖται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν πῶποτε μὴν ἀπὸ μόνους τοὺς δημοσίους ὑπουργοὺς εἰς ὅσους τὴν ἐμπιστεύεται ὁ νόμος.
- Ὁ θάνατος τοῦ ὑπόπτου, ἡ τοῦ ἐγκαλούμενου, σβέννεται τὴν Δημοσίαν Ἀγωγήν.
- Ἡ Πολιτικὴ Ἀγωγή εἶναι διὰ τὴν ἐπὶ ἀνὴρ τῆς ζημίας, δύναται νὰ κινήθῃ καὶ κατὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ὑπόπτου, ἡ τοῦ ἐγκαλούμενου, καὶ ἀνήκει εἰς μόνους, ὅσοι ἐξυμνήσαν ἀπὸ ὁποιοῦδήποτε ἐγκλήματος ἢ πταίσματος.
2. Ἀν δὲν κινήθῃ συγγενὴς καὶ αἱ δύο ἀγωγαὶ ἰσῶπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἡ Πολιτικὴ ἀναβάλλεται, ἕως οὗ ἀπορριπθῇ ὀριστικῶς ἡ Δημοσιὰ.
3. Ἡ παραίτησις τῆς Πολιτικῆς Ἀγωγῆς δὲν σβέννεται, οὐδ' ἀναβάλλει τὴν Δημοσίαν.
4. Ἀμφοτέραι καὶ Ἀγωγαὶ παραγράφονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς Ἐγκαλέσεως.

5. Πᾶσα καθεστὸσα εἰσούσι, πᾶς ὑπουργός, ἡ ἀξιωματικὴς δημοσίας, ὅστις, μετεργόμενος τὰ ἔργα τοῦ ὑπουργήματός του, πληρορροπῇ τι ἐγκλημα ἢ πταίσμα, ὁρᾷ νὰ τὸ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν Ἀστυνομὸν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, τὸ πταίσμα, ἢ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ὁ ὑπόπτος, καὶνοποιῶν συγγενὴς ὅλας τὰς πληροφορίες, ἐκείσε καὶ ἄλλα ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς αὐτό.
6. Πᾶς αὐτόπτος ἐγκλήματος πραττομένου κατὰ τῆς δημοσίας ἀποφάσεως, τῆς ζωῆς, ἢ τῶν κατὰ τὴν φύσιν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν Ἀστυνομὸν τὸν τόπον

τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ἂν ἤθελ, καὶ τὸ μέρος, ὅπου εὐρίσκεται ὁ ὑπόπτος.

Ὁ Ἀστυνομὸς, ἐξακριβώνει πρῶτον, ἂν ἡ κατηγορία εἴη βᾶσιν, καὶ ἵπτα ἐγκαλεῖ.

Ἐξαιρούνται, ὅσοι ἔχον μὲ τὸν ὑπόπτον συγγένειαν μέχρι βραχέως καλόντος τὸν γάμον.

7. Ὅποιος ἐπὶ βλάβην παρεχόμενον ἀπὸ ἐγκλήματος ἢ πταίσματος, δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ τὸν ἐλάφιστα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, ἢ τοῦ τόπου τῆς δικαιοσύνης τοῦ ὑπόπτου, ἢ ὅπου οὗτος εὐρεθῇ.

Ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ διὰ τὴν σύζυγόν του, καὶ ὁ ἐπίτροπος διὰ τὸν ἀνίκον ἐπιτροπεύμενον του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Διορθωτικῆς δικαιοσύνης.

8. Οἱ Εἰρηνοδίκαι κρίνουν τὰς παραβάσεις τῆς ἀστυνομικῆς εὐταξίας, καὶ τὰ λοιπὰ πταίσματα, κατὰ τὰ 32 καὶ 33 άρθρα τοῦ περὶ διοργανισμοῦ δικαστηρίων ὑπ' ἀρ. 8,268 Νηρησματος.

9. Αἱ καλέσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου γίνονται κατὰ ζήτησιν ἔγγραφον τῆς Ἀστυνομίας, ἢ τοῦ ἐνάγοντος.

Ἀντίγραφα αὐτῶν ἀρῶνται εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, ἢ εἰς τὸν ἀντ' αὐτοῦ πολιτικῶς ὑπεύθυνον.

10. Ἡ κάλεις δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἴη προθεσμίαν ὀλιγοτέραν τῶν εικοσιτεσσάρων ὡρῶν, καὶ ἂν τύγῃ ἀπόστασις, αὐξάνεται ἀκόμη κατὰ τὸν περιοχόμενον εἰς τὸ 3 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας Πίνακα.

Ἀλλῶς, ὅταν ἡ κάλεις, ὅταν καὶ ἡ κατ' Ἑλλείψιν κρίσις εἶναι ἀκυρὸς ἢ ἐξαιρέσις αὕτη δὲν δύναται νὰ προβληθῇ, εἰμὲ εἰς τὴν πρώτην ἐμφάνισιν, καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου δικαιολογήματος.

11. Τὰ μέρη δύναται καὶ χωρὶς κάλεις νὰ ἐμφανισθῶσι θεληματικῶς καὶ μετὰ πλὴν εἰδοποιήσιν τοῦ Εἰρηνοδίκου.

12. Πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφάνσεως, ὁ Εἰρηνοδικὴς δύναται, κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐνάγοντος, νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ζημίας, καὶ νὰ κάμῃ ἀκταγραφὰς, ἐκθέσεις, καὶ ἄλλας πράξεις απαιτούσας ταχύτητα.

13. Ἀν ὁ καλεσθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ τὴν ὀρισμένην παρὰ τῆς καλέσεως ἡμέραν, κρίνεται κατ' Ἑλλείψιν.

14. Ἡ ἀνακοπὴ τῆς κατ' Ἑλλείψιν ἀποφάσεως γίνεται εἰς τὴν ἰδίαν γνωστοποίησιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ δι' ἰδιωτικὰς πράξεις γενομένης ἀπὸ τὸν ἀνακόποντα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν ταύτην.

15. Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιφέρει δικαιοματικῶς κάλεις εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν τοῦ δικαστηρίου μετὰ τὰς νομίμως προθεσμίας, ἀλλ' ἂν ὁ ἀνακόπος δὲν ἐμφανισθῇ, τότε λογίζεται ὡς μηδὲν γενομένη.

16. Ὁ καλεσθεὶς ἐμφανίζεται προσωπικῶς, ἢ δι' εἰδικὸν ἐπιτρόπου του.

17. Ἡ διαδικασίς ἐκάστης ὑποθέσεως εἶναι δημοσία, ἀλλῶς καταντᾷ ἀκυρὸς γίνεται δὲ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν.

Αἱ ἐκθέσεις, ἂν εἶναι, ἀναγινώσκονται.

Ἀν ἡ Ἀστυνομία, ἢ ὁ ἐνάγων φέρουν μάρτυρας, ὁ δικαστὴς τοὺς ἀκούει.

Ὁ καλεσθεὶς προτείνει τὰ δικαιολογητικά του, καὶ προβάλλει τοὺς μάρτυράς του.

Ὁ ἐνάγων ἀνακρίθεται ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν συνοπτικῶς, ὁ δὲ καλεσθεὶς ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ τελευταίως τὰς παρατηρήσεις του.

Ὁ εἰρηνοδικὴς ἀναγινώσκει τὴν ἀπόφασιν εἰς τὴν ἰδίαν

συνεδρίαν, κατ' ἣν ἐτελείωσεν ἡ διαδικασίς, ἢ, τὸ πολὺ, εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν.

18. Ἀν δὲν ἀποδεχθῇ πταίσμα, ἢ ἂν ὁ ὑπόπτος δὲν ἀποδεχθῇ ἐνοχὸς, τὸ δικαστήριον κρίνει τὴν κάλεις καὶ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα αὐτῆς, καὶ δικάζει εἰς τὴν αὐτὴν ἀποφασιν τὰς περὶ τῶν ζημιῶν καὶ διαφόρων αἰτήσεις.

19. Ἀν ὁ ἐγκαλούμενος ἀποδεχθῇ ἐνοχὸς τοῦ πταίσματος, τὸ δικαστήριον ἐφαρμόζει τὴν ποινὴν, καὶ δικάζει εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν τὰς περὶ ἀποδόσεως αἰτήσεις, καὶ τὰς περὶ ζημιῶν καὶ διαφόρων.

20. Τὰ δικαστικά ἐξόδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ καταδικαζομένου, καὶ ἐκκαθαρίζονται εἰς τὴν ἰδίαν ἀπόφασιν.

21. Ἐκάστη ἀπόφασιν καταδικῆς πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένη.

Γίνεται μνεία εἰς αὐτὴν, ἂν εἶναι ἀνεκλήτος, ἢ ἐκκλητὴ.

22. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως, καταχωροῦμενον εἰς τὸ βιβλίον, θέλει ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν δικαστὴν ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὡρῶν τὸ πολὺ, ἀλλῶς ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐγκαλεσθῇ.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς ἐκκλήσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου.

23. Αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν ἐκκαλοῦνται, ἂν ἡ ποινὴ εἶναι βαρυτέρα ἀπὸ πέντε ἡμερῶν φυλάκην, ἢ ἀπὸ δύο διςτῶν ζημιῶν, ἢ ἂν ἡ ἀποζημίωσις ὑπερβαίῃ τὰ ἐξ διςτῶν ἐκτὸς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

24. Ἡ ἐκκλήσις ἀναβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων.

25. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου δικαστηρίου ἢ ἐκκλήσις γίνεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τῆς ἀποφάσεως.

26. Τὸ Πρωτοκλήτων δικαστήριον κρίνει ἀνεκλήτως τὰς παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν δεδικασμένας ὑποθέσεις, χωρὶς νὰ παραλαμβάνῃ συνδικαστὰς τοὺς παρόντες του, καὶ ἀποφασίζει διὰ τῆς πλειοψηφίας.

27. Κατ' αἰτήσιν τῶν μερῶν, οἱ ἴδιοι, ἢ καὶ ἄλλοι μάρτυρες ἡμποροῦν νὰ ἀκούσθωσιν.

28. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις περὶ τῆς δημοσιότητος τῆς διαδικασίας, τῆς ρύσεως τῶν ἀποδείξεων, περὶ τοῦ τύπου καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀποφάσεως, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸν Πρωτοκλήτων δικαστηρίων τὴν διαδικασίαν, καὶ τὰς ἀποφάσεις διὰ τὰς ἐκκαλούμενας ὑποθέσεις.

29. Αἱ παρεχόμεναι εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τὸν γραμματέα καὶ τὸν Πρόεδρον μόνον.

30. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τριμηνίας, οἱ Εἰρηνοδίκαι στέλλουν εἰς τὸ Πρωτοκλήτων δικαστήριον τοῦ Τμήματος συνοφὴν ὅσων ἀποφάσεων διορθωτικῶν ἐξέδοσαν εἰς τὸ διάστημα τῆς παρελθούσης τριμηνίας. Τὸ Πρωτοκλήτων δικαστήριον στέλλει ἐν ἴσῳ τῆς συνοφῆς ταύτης εἰς τὸν δημόσιον συνήγορον τοῦ ἀνεκλήτου Κριτηρίου, ὅστις τὸ κατατίθει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Κριτηρίου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐγκληματικῆς δικαιοσύνης.

31. Τὰ Πρωτοκλήτων δικαστήρια κρίνουν ἐκκλητῶς ὅλα τὰ ἐγκλήματα.

32. Ὁ ἐγκαλὼν ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ εἰς τὴν ἐκκλήσιν του, ὡς τόπον τῆς διαμονῆς του, τὴν πόλιν ὅπου συνεδριάζει τὸ δικαστήριον.

33. Ἡ ἐκκλήσις γίνεται γραπτῇ, ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν

ἐγκαλοῦντα, καὶ περιέχει ὅλας τὰς περιστάσεις. Οὕτω χρησιμεύει ὡς κατηγορία.

34. Εἰς πρώτην κατηγορίαν ἐγκλήματος, τὸ Πρωτοκλήτων δικαστήριον διορίζει ἕνα τῶν συνδικαστῶν, ἢ τῶν παρόντων του, ἐξεταστικὸν δικαστὴν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ἔργων τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ.

35. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς συνάγει τὰ ἴχνη τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ὅσας πληροφορίες δύναται νὰ λάβῃ περὶ τοῦ ἀμαρτήσαντος.

36. Ἀν αἱ ὑποψαί εἶναι βαρεῖαι, καὶ ὁ ὑπόπτος δὲν εἶναι παρὼν, τὸ δικαστήριον, κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐκδίδει ἐντάλμα συλλήψεως.

37. Ἀν αἱ ὑποψαί δὲν εἶναι βαρεῖαι, τὸ δικαστήριον τὸν καλεῖ δι' ἐντάλματος ἐμφανίσσεως.

38. Ἀν ὁ ἐγκαλούμενος ἐσυλλήθῃ ἐπ' αὐτοφύκῳ, ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς τὸν ἐξετάζει, καὶ ἀναφέρει τὴν ἐξέτασιν εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὅποσον δύναται νὰ ἐντελῇ τὴν φυλάξιν, ἢ τὴν φυλάκισιν του.

39. Πᾶν ἐντάλμα ἐμφανίσσεως, ἢ συλλήψεως, πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ τὸν γραμματέα, καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν σφραγίδα τοῦ δικαστηρίου. Ὁ ἐγκαλούμενος ἀνομάζεται καὶ σημειοῦται εἰς αὐτὰ μετὰ τὴν δυνατὴν ἀκριβείαν.

40. Τὰ ἐντάλματα διευδύνονται ἀπὸ τὸ δικαστήριον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, καὶ ἐκτελοῦνται κατ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, δὲν ἐνεργοῦνται ὅμως τὴν νύκτα εἰς οἰκίαν, ἐκτὸς μόνον ὅταν ζητηθῇ ἡ ἐκτέλεσις ἀπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ ἐγκαλούμενος.

41. Ὁ ἐγκαλούμενος ἐξετάζεται εἰς τὴν στιγμὴν τῆς ἐμφανίσσεως του περὶ πασῶν τῶν ἔως τότε γνωστῶν περιστάσεων, καὶ αἱ ἀποκρίσεις του γράφονται ἀκριβῶς.

Δύναται νὰ εἶναι παρὼν εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας τοῦ δικαστοῦ.

42. Ἀν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν θελῇ ν' ἀποκριθῇ, σημειοῦται ἡ σιωπὴ του, καὶ ὁ δικαστὴς προχωρεῖ περαιτέρω.

43. Ἡ ἐξαγορεύσις ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενον ἂν δὲν ἤθελ, νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεία τούτου, καὶ ἀναπληρώνεται ἡ ὑπογραφή διὰ σημείου τοῦ σταυροῦ ἂν ἤθελ τὴν ἀποποιήθῃ, τούτο σημειοῦται.

44. Ἡ βία, ὁ φροβερσμός, καὶ τὰ ἀπατηλὰ ἢ παραπειστικά ἐρωτήματα, ἀπαγορεύονται.

45. Δύο μάρτυρες καλεσθέντες, ὁ εἰς ἀπὸ τῶν ἐγκαλούμενων, καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸν δικαστὴν, εἶναι παρόντες εἰς τὴν ἐρωταποκρίσιν τῶν μαρτύρων, καὶ εἰς τὴν ἐκθεσιν πάσης πράξεως, καὶ συνοπογράφουν μετὰ τὸν ἐξεταστικὸν δικαστὴν.

46. Ἀν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμφανισθῇ τὸν μάρτυρα του ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ προσκλήθῃ ἐπὶ τούτου, ὁ δικαστὴς προχωρεῖ περαιτέρω εἰς τὴν ἐξέτασιν.

47. Ἀν εἶναι ἀνάγκη, ὁ δικαστὴς συμπαραλαμβάνει εἰς τὴν ἐξέτασιν ἕνα, ἢ καὶ δύο δοκίμους, ἐμπείρους τῶν πραγμάτων, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἐγκλημα.

48. Ἡ ἐκθεσις τῶν δοκίμων πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένη, καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν.

49. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς καλεῖ διὰ τῆς Ἀστυνομίας τοὺς ἀνατεταμένους εἰς τὴν ἐκκλήσιν μάρτυρας. (ἀκριβοῦς.)

ΔΙΑΚΡΙΟΙ ΕΙΣΑΓΕΣΙΣ.

Ἐν Αἰγίνῃ, 29 Μαΐου.

Προχθὴ, ἱσταμένη ἐκ Κερύρας, ὁ Κυβερν. Ιω. Γ. Γιαρμετῆς, Μέλος τοῦ Παλληρίου.

Ἐξ ἰδιαίτερου γράμματος, ἀπὸ τῶν περιχώρων τῆς Ἀττικῆς, αἱ Μαῖον.

Τὴν 18 ὁ ἀρχηγὸς Βάσις Μικροδουνιώτης ἔφθασε μετὰ τὸ στρατεύματός του καὶ ἐστρεφεῖτο εἰς Χασιό. διαρρίπτει παρὰ τοῦ Στρατάρχου νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ νὰ περῶσι καὶ συγκομίσωσιν εἰς τὸ φρουρίον τὰ γεννήματα, ἐνταῦθα δὲ καὶ πρὸς ἀντιπερισπασμὸν τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ Τούρκων, διὰ νὰ μὴν ὑπάγωσιν εἰς βοήθειαν τῶν Θηβίων.

Τὴν 19 ἐν μέρος τοῦ στρατεύματος ἐκ 300 πεζῶν μετὰ τῶν ὀλίγων εὐρισκομένων ἵππων, ἡγουμένου αὐτοῦ τοῦ Καπετὰν Βάσιου, κατέβησαν εἰς τὸ πεδῖον διὰ νὰ μάχωνται κατὰ τοὺς ἐχθροὺς· καὶ οἱ μὲν πεζοὶ ἐνέδρυσαν, οἱ δὲ ἵπποι ἐπροχώρησαν ἕως εἰς τὸ Μενιδίον. Κατανοήσαντες δὲ οἱ ἐν Μενιδίῳ ἐχθροὶ ἐξῆλθον κατὰ τῶν ἡμετέρων περὶ τοὺς 300 πεζοὺς καὶ τινες ἵππους, καὶ ἐγένετο τις ἀψιμαχία. Οἱ ἐνεδρεύοντες Ἕλληνες ἦλθον τότε εἰς βοήθειάν μας, καὶ συγχρόνως ἦλθε καὶ εἰς τοὺς ἐχθροὺς βοήθεια, ἐκ τοῦ Μενιδίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν, πεζοὶ καὶ ἵπποι, περὶ τοὺς 800. Ἡ μάχη διήρκεσεν ἀπὸ τοῦ γεύματος ἕως ἑσπέρης· τρεῖς ὥρμησαν οἱ ἐχθροὶ καθ' ἡμῶν, καὶ τοὺς ἐδιώξαμεν ἕως εἰς τὸ Μενιδίον, φονεύσαντες τρεῖς ἵππους παρικτὸς τῶν πεζῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ.

Δὲν ἔδωκε μικρὸν τοὺς κατοικοὺς, χριστιανοὺς, τῶν περὶ τὸ Ἡράκλειον ἐπαρχιῶν ἢ ζητηθείσα ἀπὸ μέρος τῶν ἐχθρῶν ἡσυχία τῶν. Κατὰ τὴν 25 Μαρτίου οἱ ἐχθροὶ ὤρμησαν εἰς τὸ χωρίον Γέργερην, οἷτινες καταλαβόντες αἰφνιδίως τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοὺς ἐθανάτωσαν γενικῶς ὅλους, ἀνδρας, γυναῖκας καὶ παῖδια χωρὶς κάμμιαν διάκρισιν, καθὼς ἀκόμη καὶ τὸν ἱερέα ἱεροουργοῦντα.

Ἀκολουθῶς διευθύνθησαν εἰς τοὺς Καλοὺς Λιμένας· καθ' ὁδὸν ὅσους ἀπαντοῦσαν, τοὺς ἐθανάτωναν κατέβησαν δ' εἰς τὸ Σκάλωμα Μέταλλα, ὅπου εὐρόντες ἐν Τυραϊκὸν πλοῖον, τὸ ὅποιον ἀπὸ τρικυμίας εἶχε καταφύγει ἐκεῖ, τὸ συνέλαβον, ἐφόνευσαν ὅλους τοῦ, εἰς αὐτὸ ναύτας καὶ ἄλλους, καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐξεγύμνωσαν, τὸ ἔκαυσαν ἐκεῖ. Συναχθέντες δὲ οἱ ἐδικοὶ μας τοὺς ἐκτύπησαν, ἐφόνευσαν τινες ἐξ αὐτῶν, καὶ οὕτως τοὺς ἐβίασαν νὰ συρῶσιν εἰς τὸ φρουρίον τῶν.

Οἱ ἴδιοι Τούρκοι ἔφθασαν ἔξαφνα τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς τοῦ πάσχα, καθ' ἣν ὥραν ἐώρταζον τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ χωρίον Μελαμπες· ἡ φυλακὴ ὅμως τοῦ χωρίου τούτου τοῦ, ἐξακέπασεν, εἰδοποίησε τοὺς χριστιανοὺς καὶ ἐπῆραν ἀμέσως τὰ βουνὰ ἐγλύτωσαν τὸν θάνατον, τὰ οἰκήματά τῶν ὅμως ἀφ' οὗ ἐξεγυμνώθησαν, ἐδόθησαν εἰς τὸ πῦρ ὅλα· ἡρπάχθησαν δὲ καὶ σχεδὸν ὅλα τῶν τὰ ζῶα ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς.

Εἰδοποιηθέντες δὲ περὶ τῶν τρεχόντων οἱ κάτοικοι τῶν πέριξ χωρίων, ἐσυνάχθησαν, τοὺς ἐκτύπησαν, τοὺς ἔτρεψαν μετ' ὀλίγον εἰς φυγὴν, τοὺς κατεδίωξαν ἕως εἰς τὸ Πετροκεφαλὶ φονεύσαντες τινες ἐξ αὐτῶν, καὶ παίοντες τοὺς ὄχι μόνον τὰ ὅσα ἀρπάζον λάφυρα καὶ ζῶα, ἀλλ' ἀκόμη καὶ τὰ περισσότερα ἐδικά τῶν, καὶ οὕτως ἐπανῆλθον ἕκαστον μέρος εἰς τὰ ἴδια.

Ἡ θεία δύναμις ἐσώθησεν ὥστε νὰ εὐρεθῇ εἰς τὰς τήσεις τῶν Καλῶν Λιμένων ἡ γολέττα τοῦ Ἀνδρία Πιπίνου· ἀλλέως ὅμως καὶ οἱ εἰς τὰ παράλια ταῦτα κατοικοῦντες χριστιανοὶ ἤθελον δοκιμάσει τὴν αὐτὴν μετὰ τοὺς κατοικοὺς τοῦ χωρίου Γέργερης τύχην, διότι ἐκεῖ διευθύνοντο, ἀλλ' ἡ εἰδησις ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἐφθασεν ἐκεῖ, τοὺς ἔκαμεν ν' ἀλλάξουν δρόμον.

Ἐν ᾧ ἡ γολέττα αὕτη ἦτον εἰς τοὺς Καλοὺς Λιμένας, δηλ. πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Κρήτης, ἐφθασε νὰ σταλῇ ἀπὸ Γραμπουσάν ἐν Ἰονικὸν πλοῖον κυβερνώμενον παρὰ τοῦ Κ. Ἀναστασίου Προγουλάκη Κυθηραίου, διὰ νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ Ἀλμυρὸν ἐκεῖ μίαν ποσότητα ἐλαιολαδίου εἰς ἓνα Γάλλον ἔμπορον, τὸ ὅποιον κατασχόντες εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του τὰ Σουδανὰ πλοῖα, τὸ ἐπῆγαν πλησίον τῆς παλαιᾶς Σούδας, ὅπου κατέσφαξαν ὅσους καὶ αὐτοὺς ἐν μέσῳ εἰς αὐτὸ ἀνθρώπους, τὸ δὲ πλοῖον μετέφε-

ρον εἰς τὰ ἴδια χωρὶς καὶ ἐν σέβας ὅτι τὸ πλοῖον καὶ οἱ ἄνθρωποι ἦσαν ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Εἰς τὴν Κνωσσὸν οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Ἕλληνες ἔχον μίαν ἀμοιβαίαν συμφωνίαν διὰ νὰ μὴ ἐνοχλῇ τὸ ἐν μέρος τὸ ἄλλο, ἀλλ' ἐπιπεσόντες ἔξαφνα οἱ Τούρκοι κατ' αὐτῶν, τοὺς ἐξεγύμνωσαν καὶ ἡχμαλώτισαν ὅσους ἐδυνήθησαν.

Οἱ εἰς τὰ Χανία ἐχθροὶ εἶχον ἀρχίσει πρὸ τινῶν ἡμερῶν νὰ κάμνουν ἀκαταπαύστους ἐπιδρομὰς ἐναντίον τῶν ἐδικῶν μας, καὶ μάλιστα διὰ νυκτὸς μετὰ τὰ ὅποια ἔχουν εἰς τὰ Χανία καὶ Σούδαν πλοῖα. Τὸ ἀκρωτήριον Σπάθη, τὰ παράλια τοῦ Ἀποκορώνου ὑπέφερον πολὺ ἐξ αἰτίας τῶν αἰφνιδίων τούτων ἐπιδρομῶν, ἕως οὗ ἄρχισαν νὰ τοὺς προσέχουν καὶ νὰ τοὺς διώκουν. Ἀπὸ τὴν ξηρὰν ὡταύτως ἐπέτυχον νὰ ἐπασχολήσουν κατὰ συνέχειαν τινὰ χωρία τῶν ἐδικῶν μας, ὡς τὸ Μόδι, Γεράνον, Λουτράκι, Ψαθογιάνον καὶ ἄλλα, ὅπου πλέον ἐπίασαν τὰ στενώματα τῶν διαφόρων δρόμων, καὶ καθ' ἡμέραν ἐνεδρεύοντες ἐσυλλάμβανον τοὺς τυχόντας διαδάτας χριστιανοὺς, ἀπὸ τοὺς ὅποιους ἄλλους ἐφόνευσαν, καὶ ἄλλους αἰχμαλώτιζον· ὅντες δὲ πλησίον τῶν ἐδικῶν μας τοῦ, ἐσφλοῦντο ἀκόμη καὶ εἰς καιρὸν τῆς νυκτός.

Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ χάσουν πλέον τὴν ὑπομονὴν οἱ Ἕλληνες, ὥστε καὶ ἄρχισαν νὰ τοὺς ἐκδικῶνται. Κατὰ τὴν 14 Ἀπριλίου οἱ εἰς τὴν Μαλάκην φυλάττοντες ἐδικοὶ μας ἐνέδρυσαν τοὺς Τούρκους εἰς τὸν κάμπον· εἰς τὴν ἐξόδον τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τὰ Χανία ἐβρίθθησαν ἐναντίον τῶν, ἐπολεμήθησαν μέχρι τῆς μεσημέρας, ἐθανάτωσαν τινὰς Τούρκους, τοὺς ἐπῆραν ἐξ ἵππων ἀπὸ τὸ ἱππικὸν τῶν, καὶ οὕτως ἐσύρθησαν εἰς τὰς θύρας τῶν. Ἐφονεύθησαν δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐδικῶν μας δύο, ἐπληγῶθησαν καὶ κάμποσοι.

Τὰ κινήματα τῶν ἐν Ἡρακλείῳ καὶ Κυδωνίᾳ ἐχθρῶν ἔκαμαν προσεκτικὸς τοὺς περὶ τὴν Ρεθύμνην ἐδικούς μας· ὅντες λοιπὸν ἀγρυπνεῖ ἐπέτυχον τοὺς ἐχθροὺς εἰς μίαν ἐξόδον τῶν γενομένην κατὰ τὴν 19 Ἀπριλίου, ἐπέπεσαν κατ' αὐτῶν, συνεπλάκησαν εἰς μίαν πεισματώδη μάχην, ἡ ἥτις διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς πέντε ὥρας, ἡ νίκη τέλος πάντων ἐκλινεν εἰς τὸ μέρος τῶν ἐδικῶν μας, τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, τοὺς ἐδίωξαν καὶ τοὺς ἐκνήγησαν ἕως εἰς τὰς θύρας τοῦ φρουρίου τῆς Ρεθύμνης.

Εὐρήκαν μόνον εἰς τὸν κάμπον ἕως 80 φονευμένους, ἐλάβωσαν ἱκανὸν πλῆθος, τοὺς ἐπῆραν ὑπὲρ τὰ διακόσια ἄλογα, ἡμίονους καὶ ὄνους· ἐξώγησαν μαζὶ μετ' ἄλλους καὶ ἓνα ἀρχηγὸν τῶν ἐχθρῶν, τοὺς ἐπῆραν δύο σημαίας, συνέλαβον καὶ τριάντα δύο γυναῖκας.

Εἰς τὴν μάχην ταύτην ἠρίστευσεν ὁ Κ. Ἰωάννης Καπετανόπουλος μετὰ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας, λείψανα τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀειμνήτου Χ. Μιχαὴλ Ἰταλιάνου σώματος· ἐφονεύθησαν τρεῖς ἀπὸ αὐτὸ τὸ σῶμα καὶ ἐπληγῶθησαν ἑπτὰ. Ἠρίστευσαν πρὸς τὸ ἐπὶ ἀκόλουθοι ὀπλαρχηγοὶ καὶ στρατιῶται τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης, ὁ Γεώργιος Κουτζούρης, ὁ Ἀναγνώστης Τρουλίσκος, Μιχαὴλ Ἀγγελιδάκης, ὁ Γεώργιος Σαλιθιανός, οἱ ὀπλισμένοι τοῦ χωρίου Ἀρκούδεας, τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Ζουρὶ, Μαλάκι καὶ ἄλλοι· ἐφάνησαν δὲ μετ' ἐξωριστὴν ἀνδρίαν, ὁ Μανούσος Δελιγεωργάκης, Σταμάτης Προυλίσκος, καὶ Γεώργιος Τζαγκαράκης, ἐφονεύθησαν δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν σωμάτων ἐκ καὶ ἐπληγῶθησαν ἱκανοί. (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Αριθ. 41.
Έτους Δ.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς
Έτησια, Τέσσαρα Δίστηλα 6
Έξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΤΕΤΑΡΤῃ, 29 ΜΑΪΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 12,571. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπι-
τρόπους καὶ Προσωρινοὺς Διοικητάς.

Ἐπὶ Τουρκοκρατίας, καθὼς συμβαίνει καὶ εἰς πολλὰς
ἄλλας, αὐθαριῶς ἐνεργούσας Διοικήσεις, ἐπεκράτει ἡ
συνήθεια τῶν λεγομένων πύδικωπιων, ἧτις δὲν εἶναι ἄλλο
εἰμὴ μία ἀπὸ τὰς πολλὰς προφάσεις, διὰ νὰ γυμνῶνται
ὁ δυστυχὴς λαός. Τὸ τοιοῦτον παράλογον ἔθος δὲν ἔπαυσε
καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, ἀλλ' ἐνεργεῖται κατὰ μέρος ἀπὸ
τὰς ἐκτελεστικὰς δυνάμεις τῶν κατὰ τοπικοὺς διοικήσεων.
Καὶ ὅμως, ἀρ. 5, θεία ἀντιλήψει, τὸ μὲν μέγα μέρος τῆς
Ἐπικρατείας ἀπηλλάγη τῶν ἐχθρῶν, ἡ δὲ εὐταξία εἰσάγεται
εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, καὶ ἐπομένως οἱ τὸ κοινὸν ὑπὴρ-
ρετοῦντες πληροῦνται τακτικῶς ἀπὸ τὸ δημόσιον Ταμεῖον,
εἶναι διόλου ἀσύγγνωστον καὶ ἀσύμφωνον μὲ τὴν φιλό-
στοργον διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ τρέφουν καὶ νὰ
πληροῦν οἱ μόλις ἀποζώντες κάτοικοι τοὺς εἰς τὰς δια-
φόρους ὑπηρεσίας στελλομένους στρατιώτας, οἵτινες ἐπὶ
αὐτῷ τούτῳ λαμβάνουν μισθὸν ἀπὸ τὴν πατρίδα, καὶ διὰ
τοῦτο δὲν ἔχουν δικαίωμα ν' ἀπαιτοῦν καὶ ἄλλα παράνομα
δοσίματα ἀπὸ τὴν ἰδίαν πατρίδα, ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Ἑλ-
λάδος.

Ὅθεν διατάττεται, Κύριε, νὰ λάβῃς τ' ἀναγκαῖα μέτρα,
ὥστε νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ αἱ τοιαῦτα καταχρήσεις,
καὶ νὰ μὴν ἐπιφορτίζωνται οἱ πολῖται ἄδικα βάρη, ἀλλὰ
νὰ τιμωρῆται αὐστηρῶς ὁ ἀντιδαιώνων εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς
παρούσης ἐγκυκλίου, τὴν ὁποίαν ὑπηγόρευεν ἡ δικαιοσύνη,
καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας πρόνοια τῆς Κυβερνή-
σεως.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 12,576. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 10,926—ΚΣΤ' Ψηφί-
σματος,

Διατάττει.

Ἀρ. 1'. Διορίζονται ἐκ τῶν τοῦ Ἑπουργικοῦ Συμβουλίου
μέλη συγκροτοῦντα τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Ἀνακρί-
σεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου:

Ὁ Κ. Β. Α. Καποδίστριας Ἀ' Γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ
τῆς Οἰκονομίας Γμήματος τοῦ Πανελληνίου

Ὁ Κ. Γω. Κωλέττης Ἀ' Γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τῶν
Πολεμικῶν Γμήματος

Ὁ Κ. Δημήτριος Πετρουλάς Ἀ' Γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ
τῶν Ἐσωτερικῶν Γμήματος

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Γραμματεὺς τῆς
Κυβερνήσεως Κ. Σ. Τρικούπης,

Καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Μέλος τοῦ Γενικοῦ Φροντι-
στηρίου Κ. Α. Μαυροκορδάτος.

2'. Ὁ ὑπογραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Σπυρίδων
Σκούφος, διορίζεται Γραμματεὺς τοῦ Ἀνωτάτου Συμ-
βουλίου τῆς Ἀνακρίσεως.

3'. Ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Α. 6,128. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Πρὸς τοὺς Δασμοτελῶνας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπιθυμοῦσα ἡ Κυβέρνησις, ἡ εἰσπραξίς τῶν δα-
σῶν καὶ τελωνίων νὰ γίνεταί κατ' ἀκρίβειαν καὶ
κατὰ τὰς δοθείσας ὑμῖν ὁδηγίας, προσεκάλεσε τὴν
Ἐπιτροπὴν ταύτην διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 12,594 διατάγ-
ματος νὰ σᾶς ἐκκαλέσῃ εἰς τὰ καθήκοντά σας.

Διατάττεσθε λοιπὸν νὰ ἐπιγρυπνήτε εἰς τὰ χρέη.

